

RYBA

autor: Kateřina Lužná

(připlave)

Plavu si ani nevím jak...

Nazdar.

Vždyť nemám prsa ani znak...

Bacha na vlnu.

Mám jen hlavu plnou ideálů...

Čest. Sláva vítězům, čest odloveným! Dneska to zas jde vod chemičky. Růžová voda, růžová, mám brejle růžový na kalným rybím voku... Všechno v klidu, nic není problém, mír, mír, děcka... Huberta včera vytáh ten starej popleta, co pokaždý dokonce zapomene na návnadu, ale jak předtím šla voda zase zelená, vůbec to Hubertovi nevadilo...

Zelená voda, zelená, jak žabí žoužel žravá živá zelená... Dneska je to hustý. Dneska je to růžově hustě krutopřísný a bude hustšo... Hustčejc... Hustěji! Protože máme vytažený stavidlo... A voda prchá... A prchá... A prchá... A porybnej chrápe... Až se probudí, tak se posere... Všecky ryby tuhý... To bude prdel...

Kdybych byl vlaštovkou,

měla křídla hbitá...

Hele, rorejs. A druhej... A třetí... A čtvrtěj... Ne, tak to je pořád ten samej...

Mám se fajn, je mi skvěle...

Rybí ráj bude... Všecky ryby dokupy: velryby a žraloci a štiky a pulci s vocáskama a sardinky s plechovkama a makrely bez hlav a rejnoci bez baterek a kapři bez šupin a rybí očka a kaviár i s toustama... Akorát úhoři tam nebudou, úhoři se mi nelíbí, úhoři jsou dlouhý, úhoři jsou divný, úhoři mě serou...

Kolik je na světě moří, kolik je na světě...

Baf. Baf. Baf baf baf. A dlouhý baf. Lekli jste se? Ne? Nevadí, nic nevadí, za chvíli tady lekne všichni... Oranžová. Teď zas oranžová. Chemičky jedou! A hele, mám reflektor. A křídla. Nic se mi nemůže... Jsem svítící létající ryba. Tuning, vole, čumíš, co? Bacha, bacha na vlnu...

Vykašli se na to, zlato,

ty nemůžeš za to,

že mi je, tak jak mi je...

Nejsi to ty.

Je to jen chemie...

(odplouvá)